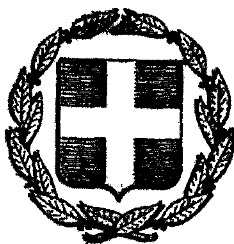

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1979	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 145

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 934

Περὶ κυρώσεως τῆς εἰς Μόσχαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1978 ὑπογραφείσης, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, Προξενικῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ συνημμένου εἰς αὐτὴν Πρωτοκόλλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ εἰς Μόσχαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1978 ὑπογραφεῖσα, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, Προξενικὴ Σύμβασις καὶ τὸ συνημμένον εἰς αὐτὴν Πρωτόκολλον τῶν ὁποίων τὰ κείμενα εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

ΠΡΟΞΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ Προεδρεῖο, τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

Ἐμπνεόμενοι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ἀναπτύξουν τὰς ὑφισταμένας σχέσεις φιλίας καὶ τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν,

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως ρυθμίσουν τὰς μεταξύ των προξενικὰς σχέσεις,

Ἀπεφάσισαν νὰ συνάψουν τὴν παροῦσαν προξενικὴν Σύμβασιν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διώρισαν ὡς Πληρεξουσίους,

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τὸν κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΡΑΛΛΗΝ, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστιῶν Δημοκρατιῶν τὸν κ. ANDREI ANDREIEVITCH GROMYCO Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

Οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ πληρεξούσια ἔγγραφά των, δεόντως συντεταγμένα, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κατωτέρω :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ

Ἄρθρον 1

Εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δέον νὰ νοῆται :

1. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὴ ἀρχὴ» πᾶν γενικὸν προξενεῖον, προξενεῖον, ὑποπροξενεῖον ἢ προξενικὸν πρακτορεῖον.

2. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὴ περιφέρεια» ἡ περιοχὴ τοῦ κράτους διαμονῆς ἡ παραχωρηθεῖσα εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων.

3. Διὰ τοῦ ὅρου «ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς» τὸ ἐπιφορτισμένον ὅπως διευθύνῃ μίαν προξενικὴν ἀρχὴν πρόσωπον.

4. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὸς λειτουργὸς» πᾶν πρόσωπον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἄσκησιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων.

5. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὸς ὑπάλληλος» πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον, μὴ ὂν προξενικὸς λειτουργός, ἀσκεῖ διοικητικά, τεχνικὰ ἢ οἰκιακὰ καθήκοντα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

6. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικοὶ χῶροι» πᾶν κτίριον ἢ τμῆμα κτιρίου, οἱ βοηθητικοὶ χῶροι ὡς καὶ τὰ συνεχόμενα πρὸς τὰ κτίρια, τὰ τμήματα κτιρίων καὶ τοὺς βοηθητικοὺς τούτους χώρους οἰκόπεδα, χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ προξενικοὺς σκοπούς, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ κύριος τούτων.

7. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὰ ἀρχεῖα» πᾶσα ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία, τὸ ὑλικὸν κωδικοποιήσεως, τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία, τὸ τεχνικὸν ὑλικὸν γραφείου ὡς καὶ τὰ ἔπιπλα τὰ ὁποῖα προορίζονται διὰ τὴν διατήρησίν των.

8. Διὰ τοῦ ὅρου «πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς» πᾶν πλοῖον φέρον τὴν σημαίαν τοῦ κράτους τούτου, ἐξαιρέσει τῶν πολεμικῶν σκαφῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Ἐγκαθίδρυσις τῶν προξενικῶν ἀρχῶν. Διορισμὸς τῶν προξενικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 2

1. Μία προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ κράτους τούτου.

2. Ἡ ἕδρα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἡ τάξις της καὶ ἡ περιφέρειά της καθορίζονται διὰ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ κράτους διαμονῆς. Μεταγενέστεραι τροποποιήσεις τῆς ἕδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τῆς τάξεώς της καὶ τῆς περιφερείας της δύνανται νὰ ἐπέλθουν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 3

Μόνον ὑπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς δύναται νὰ εἶναι προξενικὸς λειτουργός.

Ἄρθρον 4

1. Πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὸ Κράτος ἀποστολῆς ἐξασφαλίζει, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, τὴν συναίνεσιν τοῦ Κράτους διαμονῆς εἰς τὸν διορισμὸν τοῦτον.

2. Τὸ κράτος ἀποστολῆς, μέσῳ τῆς διπλωματικῆς τούτου ἀποστολῆς, φροντίζει ὅπως περιέλθῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς τὸ προξενικὸν δίπλωμα ἢ ἕτερον ἔγγραφον ἀφορῶν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Τὸ προξενικὸν δίπλωμα ἢ τὸ ἕτερον ἔγγραφον ἀναγράφουν τὸ ἐπώνυμον καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὴν ὑπηκοότητά του, τὸν βαθμόν του, τὴν θέσιν του, τὴν προξενικὴν περιφέρειαν ὅπου θ' ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του καὶ τὴν ἕδραν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3. Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ προξενικοῦ διπλώματος ἢ τοῦ ἑτέρου ἐγγράφου τοῦ ἀφορῶντος τὸν διορισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὸ κράτος διαμονῆς τοῦ χορηγεῖ τὸ ταχύτερον δυνατὸν καὶ ἀνεξόδως τὸ ἐκτελεστήριον ἔγγραφον ἢ ἑτέραν τινὰ ἄδειαν.

4. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς γίνεται δεκτὸς εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἀφ' οὗ τὸ κράτος διαμονῆς χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ἐκτελεστήριον ἔγγραφον ἢ ἑτέραν τινὰ ἄδειαν.

5. Τὸ κράτος διαμονῆς δύναται ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκτελεστηρίου ἐγγράφου ἢ ἑτέρας τινὸς ἀδείας νὰ συγκατατεθῇ ὅπως ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς γίνῃ προσωρινῶς δεκτὸς εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του.

6. Εὐθὺς ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, ἔστω καὶ προσωρινῶς, αἱ ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς λαμβάνουν ἅπαντα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του.

Ἄρθρον 5

1. Τὸ κράτος ἀποστολῆς γνωστοποιεῖ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς τὰ ἐπώνυμον, ὀνόματα, ὑπηκοότητα, βαθμὸν καὶ θέσιν τῶν προξενικῶν λειτουργῶν ἄλλων ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2. Τὸ κράτος ἀποστολῆς γνωστοποιεῖ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς τὰ ἐπώνυμον ὀνόματα, ὑπηκοότητα καὶ θέσιν τοῦ διοριζομένου εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν προξενικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς χορηγοῦν εἰς τοὺς προξενικοὺς λειτουργούς, τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των τὰ ὁποῖα συγκατοικοῦν μὲ αὐτούς, τὰ ἐνδεδειγμένα δελτία ταυτότητος.

Ἄρθρον 6

Τὸ κράτος διαμονῆς δύναται νὰ γνωστοποιήσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ χωρὶς οὐδεμίαν αἰτιολογίαν εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ὅτι τὸ ἐκτελεστήριον ἔγγραφον ἢ ἑτέρα τις ἄδεια χορηγηθεῖσα εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀνακαλεῖται ἢ ὅτι ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἢ ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος δὲν εἶναι ἀποδεκτός. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ κράτος ἀποστολῆς ὀφείλει νὰ ἀνακαλέσῃ ἕνα τοιοῦτον προξενικὸν λειτουργὸν ἢ ἕνα τοιοῦτον προξενικὸν ὑπάλληλον ἐὰν ἤρχισεν ἤδη τὴν ἐνά-

σκησιν τῶν καθηκόντων του. Ἐὰν τὸ κράτος ἀποστολῆς δὲν ἐκπληρώση τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, τὸ κράτος διαμονῆς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅπως ἀναγνωρίση εἰς τὸ πρόσωπον τοῦτο τὴν ἰδιότητα τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ ἢ τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 7

1. Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κωλύεται δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ ἀσκήση τὰ καθήκοντά του ἢ ἐὰν ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀποστολῆς εἶναι προσωρινῶς κενή, τὸ κράτος ἀποστολῆς δύναται νὰ ἀναθέση τὰ καθήκοντα τοῦ διευθύνοντος ἀναπληρωτοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἰς λειτουργὸν τῆς αὐτῆς ἢ ἑτέρας προξενικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ εἰς μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς του ἀποστολῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς. Τὸ ἐπώνυμον καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ προσώπου τούτου γνωστοποιοῦνται προηγουμένως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Ὁ διευθύνων ἀναπληρωτὴς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δικαιοῦται νὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὸν ὁποῖον ἀντικαθιστᾶ. Ἀπολαύει τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἀσυλιῶν αἱ ὁποῖαι παρέχονται εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Ὁ διορισμὸς μέλους τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς εἰς προξενικὴν ἀρχὴν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θίγει τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀσυλίας αἱ ὁποῖαι τοῦ παρεσχέθησαν δυνάμει τοῦ διπλωματικοῦ του καθεστῶτος.

Ἄρθρον 8

1. Τὸ κράτος ἀποστολῆς δύναται, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς τύπους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους διαμονῆς, νὰ ἀποκτᾶ κατὰ κυριότητα, νομὴν ἢ κατοχήν, τὰ οἰκόπεδα, κτίρια ἢ τμήματα κτιρίων, νὰ κατασκευάζη τὰ κτίρια ἢ νὰ διαρρυθμίζη τὰ οἰκόπεδα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἢ τὴν διατήρησιν μιᾶς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ διὰ τὴν κατοικίαν τῶν προξενικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης τὸ κράτος διαμονῆς παρέχει τὴν βοήθειάν του εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς ἐν ὄψει πραγματώσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπομένων δικαιωμάτων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀπαλλάσσουν τὸ κράτος ἀποστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως συμμορφώνεται πρὸς τὴν νομοθεσίαν περὶ δομήσεως καὶ πολεοδομίας ἰσχύουσαν ἐντὸς τῆς ζώνης ἔνθα κεῖνται τὰ οἰκόπεδα, τὰ κτίρια ἢ τὰ τμήματα κτιρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III

Προνόμια καὶ ἀσυλίαι.

Ἄρθρον 9

1. Τὸ κράτος διαμονῆς θὰ λαμβάνη πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ. Ἐπίσης τὸ κράτος διαμονῆς θὰ λαμβάνη τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ δύναται ὁ προξενικὸς λειτουργὸς νὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του καὶ νὰ ἀπολαύη τῶν δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Τὸ κράτος διαμονῆς λαμβάνει πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίζη τὴν προστασίαν τῶν προξενικῶν χώρων καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 10

1. Ὁ θυρεὸς μετὰ τῶν ἐμβλημάτων τοῦ κράτους ἀποστολῆς, περιλαμβάνων τὴν ἔνδειξιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ εἰς ἐκείνην τοῦ κράτους διαμονῆς, δύναται νὰ τοποθετῆται ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ κατεχομένου ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κτιρίου.

2. Ἡ σημαία τοῦ κράτους ἀποστολῆς δύναται νὰ ὑψοῦται ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ὡς καὶ ἐπὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δύναται νὰ ἀναρτᾶ τὴν σημαίαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν του μέσων.

Ἄρθρον 11

1. Οἱ προξενικοὶ χῶροι εἶναι ἀπαραβίαστοι.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς δὲν δύνανται νὰ εἰσχωροῦν ἐντὸς τῶν προξενικῶν χώρων χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τοῦ ὑφ' ἑνὸς τούτων ὑποδειχθέντος προσώπου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 12

Τὰ προξενικὰ ἀρχεῖα εἶναι ἀπαραβίαστα κατὰ πάντα χρόνον καὶ ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

Ἄρθρον 13

1. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δικαιοῦται νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ μετὰ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν λοιπῶν προξενικῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύναται νὰ χρησιμοποιῇ τὰ συνήθη μέσα ἐπικοινωνίας ὡς καὶ τοὺς ταχυδρόμους, τοὺς σφραγισμένους σάκκους καὶ τὰ κρυπτογραφημένα μηνύματα. Ἐν τούτοις ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐγκαθιστᾷ καὶ νὰ χρησιμοποιῇ ραδιοπομπὸν παρὰ μόνον μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ κράτους διαμονῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν συνήθων μέσων ἐπικοινωνίας ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τὰ αὐτὰ τέλη τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

2. Ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ χρησιμοποιούμενα μέσα ἐπικοινωνίας, ὡς καὶ ὁ προξενικὸς σάκκος φέρων εὐδιακρίτους ἐξωτερικὰς ἐνδείξεις τοῦ ἐπισήμου χαρακτῆρος του, εἶναι ἀπαραβίαστοι καὶ δὲν δύναται νὰ παρακρατηθοῦν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς. Διὰ τοῦ ὅρου «ἐπίσημος ἀλληλογραφία» νοεῖται πᾶσα ἀλληλογραφία σχετιζομένη πρὸς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῆς. Ὁ προξενικὸς σάκκος δὲν δύναται νὰ περιέχη παρὰ μόνον τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν, ὡς καὶ ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα προοριζόμενα ἀποκλειστικῶς δι' ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν.

3. Οἱ προξενικοὶ ταχυδρόμοι τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἀπολαύουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν ὁποίων ἀπολαύουν καὶ οἱ διπλωματικοὶ ταχυδρόμοι.

4. Ὁ προξενικὸς σάκκος δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν κυβερνήτην πλοίου ἢ ἀεροσκάφους. Ὁ κυβερνήτης αὐτὸς φέρει ἐπίσημον ἔγγραφον ἐμφαῖνον τὸν ἀριθμὸν τῶν δεμάτων τῶν ἀπαρτιζόντων τὸν σάκκον πλὴν ὅμως δὲν λογίζεται ὡς προξενικὸς ταχυδρόμος. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παραλαμβάνη τὸν προξενικὸν σάκκον ἀπ' εὐθείας καὶ ἐλευθέρως ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους ὡς ἐπίσης καὶ νὰ τοῦ παραδίδη ἕνα τοιοῦτον σάκκον.

Ἄρθρον 14

1. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀπολαύει τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ προσώπου του καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται :

α) περὶ ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς ἀφορώσης ἰδιωτικὸν ἀκίνητον κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κατέχη τοῦτο διὰ λογαριασμὸν τοῦ κράτους ἀποστολῆς διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προξενικῶν καθηκόντων,

β) περὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης κληρονομίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐμφανίζεται ὡς ἐκτελεστὴς

διαθήκης, διαχειριστής, κληρονόμος ἢ κληροδόχος, ἰδίῳ τίτλῳ καὶ ὄχι ἐπ' ὀνόματι τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

γ) περὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης οἱανδήποτε ἐπαγγελματικὴν ἢ ἐμπορικὴν δραστηριότητα, ἀσκουμένην ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων καθηκόντων του.

Οὐδὲν μέτρον ἐκτελέσεως δύναται νὰ ληφθῇ ἔναντι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἐδάφια α), β) καὶ γ) τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἐκτέλεσις δύναται νὰ λάβῃ χώραν χωρὶς νὰ προσβληθῇ τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ προσώπου ἢ τῆς κατοικίας του.

2. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοί, ἐξαιρέσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐπισήμων καθηκόντων των. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τῆς ὑποχρεώσεως ἀποζημιώσεως τῶν ζημιῶν αἱ ὁποῖαι προεκλήθησαν ὑπὸ μεταφορικοῦ μέσου.

3. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοί, ἐξαιρέσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ συλληφθοῦν οὔτε νὰ ὑποβληθοῦν εἰς οἱασδήποτε μορφῆς στέρησιν τῆς ἐλευθερίας, ἐκτὸς ἐὰν ἠσκήθη ποινικὴ δίωξις ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν διὰ βαρὺ ἔγκλημα ἢ κατεδικάσθησαν δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως. Εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ὡς «βαρὺ ἔγκλημα» δέον νὰ νοῆται οἱονδήποτε ἐκ προθέσεως ἔγκλημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους διαμονῆς προβλέπει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἧς τὸ κατώτατον ὅριον εἶναι πέντε ἔτη ἢ βαρυτέρα ποινή.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν προξενικὸς λειτουργὸς ἢ προξενικὸς ὑπάλληλος, ἐκτὸς τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐπισήμων καθηκόντων του, διαπράττει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς πρᾶξιν ἡ ὁποία συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους τούτου τιμωρεῖται, τὸ κράτος ἀποστολῆς εἰδοποιεῖται περὶ τούτου ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἰδοποιεῖται περὶ τούτου ταυτοχρόνως.

5. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμεναι ἀσυλίαι δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπήκοοι ἢ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 15

1. Τὸ κράτος ἀποστολῆς δύναται νὰ παραιτηθῇ τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως διὰ τοὺς προξενικοὺς λειτουργούς, τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των τὰ συγκατοικοῦντα μὲ αὐτούς. Ἡ παραίτησις αὕτη πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ρητὴ καὶ νὰ ἀνακοινοῦται ἐγγράφως εἰς τὸ κράτος διαμονῆς.

2. Ἐὰν ἕνας προξενικὸς λειτουργὸς ἢ ἕνας προξενικὸς ὑπάλληλος ἐγείρῃ ἀγωγὴν εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος θὰ ἀπήλαυε τῆς ἑτεροδικίας, δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν τοιαύτην ἑτεροδικίαν ἔναντι πάσης ἀνταγωγῆς ἀμέσως συνδεομένης πρὸς τὴν κυρίαν ἀγωγήν.

3. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἑτεροδικίας διὰ τὰς ἀστικὰς δίκας δὲν συνεπάγεται τὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἀσυλίας ὡς πρὸς τὰ μέτρα ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, διὰ τὰ ὁποῖα μία χωριστὴ παραίτησις εἶναι ἀναγκαία.

Ἄρθρον 16

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ κληθοῦν ὅπως καταθέσουν ὡς μάρτυρες τῇ αἰτήσει τῶν δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς. Ἐν τούτοις οὐδὲν καταναγκαστικὸν μέτρον ἢ ἑτέρα κύρωσις δύναται νὰ ληφθῇ ἔναντι τῶν προσώπων τούτων.

2. Αἱ δικαστικαὶ ἢ διοικητικαὶ ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς αἱ ὁποῖαι ἀπευθύνουν πρὸς ἕνα προξενικὸν λειτουργὸν ἢ ὑπάλληλον πρόσκλησιν ἐμφανίσεως ὡς μάρτυρος, λαμβάνουν ἅπαντα τὰ χρήσιμα πρὸς ἀποφυγὴν ἐνοχλήσεως τῆς λειτουργίας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς μέτρα καί, εἰ δυνατόν, εἰς τὴν περίπτωσιν προξενικοῦ λειτουργοῦ, λαμβάνουν τὰς προφορικὰς ἢ γραπτὰς καταθέσεις αὐτοῦ εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν ἢ τὴν κατοικίαν του.

3. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, δύνανται νὰ ἀρνοῦνται ὅπως καταθέσουν ἐπὶ γεγονότων σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν ἐπίσημον δραστηριότητα τῶν μελῶν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Ἔχουν ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνοῦνται ὅπως καταθέτουν ὡς πραγματογνώμονες διὰ τὸ ἐθνικὸν δίκαιον τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ὑπηκόων ἢ μονίμων κατοίκων τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 17

Οἱ προξενικοὶ λειτουργοί, οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των τὰ συγκατοικοῦντα μὲ αὐτούς, ἐὰν δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ κράτους διαμονῆς, ἀπαλλάσσονται τῆς στρατιωτικῆς θητείας καὶ πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας δημοσίας ὠφελείας ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 18

Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς ἐπίσης τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των τὰ συγκατοικοῦντα μὲ αὐτοὺς ἀπαλλάσσονται πάσης ὑποχρεώσεως προβλεπομένης ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους διαμονῆς εἰς θέματα καταγραφῆς, ἀδειῶν παραμονῆς καὶ ἄλλων διαδικασιῶν τῆς αὐτῆς φύσεως εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβληθῇ οἱ ἀλλοδαποί. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν ἐχόντων τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπηκόου ἢ τοῦ μονίμου κατοίκου τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 19

1. Οἱ προξενικοὶ χῶροι καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς οἱ ἀνήκοντες κατὰ κυριότητα εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς ἢ οἱ μισθωθέντες ὑπὸ τοῦ κράτους τούτου ἢ διὰ λογαριασμὸν τοῦ τελευταίου τούτου, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ δικαιοπραξίαι ἢ τὰ ἔγγραφα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν κτῆσιν τῶν προαναφερθέντων πραγμάτων, ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου ἢ παντὸς ἄλλου παρομοίου τέλους.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν καταβολῶν τῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμοιβὴν ἰδιαιτέρων ὑπηρεσιῶν.

3. Ἡ προβλεπομένη εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φόρων καὶ τελῶν οἱ ὁποῖοι, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ κράτους διαμονῆς, ἐπιβάλλονται εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον συνεβλήθη μετὰ τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ μετὰ τοῦ ἐνεργοῦντος διὰ λογαριασμὸν τοῦ κράτους τούτου, προσώπου.

Ἄρθρον 20

Τὸ κράτος ἀποστολῆς ἀπαλλάσσεται τῶν φόρων καὶ παντὸς ἄλλου παρομοίου τέλους ἐπὶ τῶν κινητῶν τὰ ὁποῖα εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ κράτους τούτου ἢ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν νομὴν ἢ κατοχήν του καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ προξενικοὺς σκοπούς. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ τῆς κτήσεως τῶν πραγμάτων τούτων. Ἐν τούτοις ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φόρων καὶ τελῶν τῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμοιβὴν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, οὔτε ἐπὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 21

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς πάντων τῶν φόρων καὶ λοιπῶν παρομοίων τελῶν πάσης φύσεως, ἐπιβαλλομένων ἢ εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ κράτους διαμονῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποδοχὰς τὰς ὁποίας εἰσπράττουν εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἐπισήμων καθηκόντων των.

2. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι

ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των συγκατοικοῦντα μὲ αὐτοὺς ἀπαλλάσσονται ἐπίσης ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς τῶν λοιπῶν φόρων καὶ τελῶν, ἐθνικῶν ἢ τοπικῶν ἐξαιρέσει :

α) τῶν ἐμμέσων φόρων τῶν ἐνσωματουμένων εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν,

β) τῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς.

γ) τῶν φόρων καὶ τελῶν τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως καὶ τῆς κτήσεως τοῦ δικαιώματος κυριότητος ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἐξαιρέσει τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 23 περιπτώσεων,

δ) τῶν φόρων καὶ τελῶν, ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν εἰσοδημάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν πηγὴν των ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς,

ε) τῶν τελῶν μεταγραφῆς, δικαστικῶν, ὑποθήκης καὶ χαρτοσήμου ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19,

στ) τῶν φόρων καὶ τελῶν τῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμοιβὴν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπηκόου ἢ τοῦ μονίμου κατοίκου τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 22

1. Συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύι νομοθετικὰς καὶ κανονιστικὰς διατάξεις, τὸ κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ παρέχει ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς δασμοῦ, τέλους καὶ ἑτέρας συναφοῦς ὀφειλῆς, πλὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι προορίζονται ὅπως καλύψουν τὰς δαπάνας ἀποθηκεύσεως, μεταφορᾶς καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς ἀναλόγους ὑπηρεσίας δαπάνας διά :

α) τὰ ἀντικείμενα τὰ προοριζόμενα δι' ἐπίσημον χρῆσιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

β) Τὰ ἀντικείμενα τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν προσωπικὴν χρῆσιν τῶν προξενικῶν λειτουργῶν ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των τῶν συγκατοικούντων μὲ αὐτούς.

2. Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαύουν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἐδάφιον β τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλαγῶν δι' ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ ἀντικείμενα τὰ εἰσαγόμενα κατὰ τὴν πρώτην των ἐγκατάστασιν.

3. Εἰς τὸν ὅρον «ἀντικείμενα» περιλαμβάνονται ἐπίσης τὰ μεταφορικὰ μέσα.

4. Αἱ εἰς τὰς παραγράφους 1 ἐδ. β καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑπηκόων ἢ τῶν μονίμων κατοίκων τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 23

1. Εἰς περίπτωσιν θανάτου προξενικοῦ λειτουργοῦ ἢ ὑπαλλήλου ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας τοῦ συγκατοικοῦντος μὲ αὐτούς, τὰ κινητὰ τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν κληρονομίαν τὴν εὑρισκομένην ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ τέλους πάσης φύσεως ἐὰν ὁ ἀποθανὼν δὲν ἦτο ὑπήκοος οὔτε μόνιμος κάτοικος τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ ἐὰν τὰ πράγματα ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς αὐτὸ ἀποκλειστικῶς ἐξ αἰτίας τῆς παρουσίας τοῦ ἀποθανόντος ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ὡς μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του.

2. Τὸ κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κινητῶν τοῦ ἀποθανόντος, ἐξαιρέσει ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐκτήθησαν ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου καὶ εἶναι ἀντικείμενον ἀπαγορεύσεως ἢ περιορισμοῦ ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρον 24

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους διαμονῆς τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ζώνας εἰς τὰς ὁποίας ἡ πρόσβασις ἀπαγορεύεται ἢ ἐλέγχεται διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τὸ κράτος διαμονῆς ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς καὶ ὑπαλλήλους ὅπως κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς προξενικῆς περιφερείας διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 25

Ἅπαντα τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀπολαύουν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑποχρεοῦνται ὅπως, χωρὶς νὰ θίγωνται τὰ προνόμια καὶ ἀσυλίαι των, σέβωνται τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν οἱ ὁποῖοι ρυθμίζουν τὴν κυκλοφορίαν τῶν μεταφορικῶν μέσων καὶ τὴν ἀσφάλισίν των.

Ἄρθρον 26

1. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων της, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ εἰσπράττῃ τὰ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους ἀποστολῆς προβλεπόμενα δικαιώματα καὶ τέλη.

2. Τὸ κράτος ἀποστολῆς ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου καὶ τέλους πάσης φύσεως ἐπιβαλλομένου ἢ εἰσπραττομένου ἐντὸς τοῦ Κράτους διαμονῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένας εἰσπράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Προξενικὰ καθήκοντα.

Ἄρθρον 27

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται :

α) νὰ προστατεύσῃ τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τῶν ὑπηκόων του συμπεριλαμβανομένων τῶν νομικῶν προσώπων,

β) νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν, οἰκονομικῶν, ναυτιλιακῶν, μορφωτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ κράτους διαμονῆς, κατὰ τρόπον προάγοντα τὴν συνεργασίαν καὶ τὰς φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 28

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται ν' ἀσκῇ τὰ απαριθμούμενα εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον καθήκοντα ὡς καὶ ἕτερα προξενικὰ καθήκοντα ἐὰν ταῦτα δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται ν' ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς προξενικῆς του περιφερείας. Ἐκτὸς τῶν ὁρίων τούτων ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δὲν δύναται ν' ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του παρὰ μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

3. Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ ἀπευθύνεται γραπτῶς ἢ προφορικῶς εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τῆς προξενικῆς του περιφερείας, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν κεντρικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 29

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται :

α) νὰ καταχωρίζῃ εἰς μητρῷον τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

β) νὰ δέχηται πᾶσαν δήλωσιν σχετικὴν πρὸς τὰ ζητήματα ἰθαγενείας,

γ) νὰ χορηγῇ, ἀνανεώνῃ, ἀκυρώνῃ τὰ διαβατήρια, τὰς θεωρήσεις εἰσόδου, ἐξόδου καὶ διελεύσεως καὶ λοιπὰ σχετικὰ ἔγγραφα ὡς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὰ τροποποιήσεις,

δ) νὰ καταχωρίζῃ τὴν γέννησιν, τὸν γάμον καὶ τὸν θάνατον τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν τὰς σχετικὰς γνωστοποιήσεις καὶ πράξεις,

ε) νὰ καταχωρίζῃ τὴν λύσιν τῶν γάμων συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι καὶ τὰ δύο πρόσωπα εἶναι ὑπήκοοι τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

στ) νὰ δέχηται πᾶσαν δήλωσιν ἀφορῶσαν τὰς σχέσεις συγγενείας τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

ζ) νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν τέλεσιν υἱοθεσίας ὁσάκις ὁ υἱοθετῶν καὶ ὁ υἱοθετούμενος εἶναι ὑπήκοοι τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων «ε» καὶ «ζ» τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀπαλλάσσουν τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως ἐκπληρώσουν τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους διαμονῆς ἀπαιτουμένας διατυπώσεις.

Ἄρθρον 30

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀκολούθους πράξεις :

α) νὰ δέχηται, συντάσσῃ καὶ θεωρῇ τὸ γνήσιον τῶν δηλώσεων τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὡς καὶ νὰ χορηγῇ εἰς τούτους τὰ κατάλληλα ἔγγραφα,

β) νὰ συντάσσῃ, θεωρῇ τὸ γνήσιον καὶ δέχηται πρὸς φύλαξιν τὰς διαθήκας τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

γ) νὰ συντάσσῃ καὶ θεωρῇ τὸ γνήσιον τῶν πράξεων καὶ δικαιοπραξιῶν τῶν συναπτομένων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς καθ' ὃ μέτρον αἱ πράξεις καὶ δικαιοπραξίαι αὗται δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ δὲν ἀφοροῦν τὴν κτῆσιν ἢ τὴν μεταβίβασιν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, νὰ συντάσσῃ καὶ νὰ βεβαιώνῃ τὸ γνήσιον τῶν πράξεων καὶ δικαιοπραξιῶν μεταξὺ ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ἀφ' ἑνός, καὶ ὑπηκόων ἑτέρων κρατῶν, ἀφ' ἑτέρου, καθ' ὃ μέτρον αἱ πράξεις καὶ δικαιοπραξίαι αὗται ἀναφέρονται ἀποκλειστικῶς εἰς πράγματα ἢ δικαιώματα ὑφιστάμενα ἐντὸς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ ἀφοροῦν ὑποθέσεις διεξακτέας ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ δικαιοπραξίαι καὶ πράξεις αὗται δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς,

δ) νὰ ἐπικυρώνῃ τὰ ἔγγραφα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν δημοσίων λειτουργῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τοῦ κράτους διαμονῆς, ὡς καὶ νὰ βεβαιώνῃ τὸ γνήσιον τῶν ἀντιγράφων, μεταφράσεων καὶ ἀποσπασμάτων τῶν ἐγγράφων τούτων,

ε) νὰ μεταφράζῃ τὰ ἔγγραφα καὶ νὰ βεβαιώνῃ τὴν ἀκριβῆ μετάφρασιν τούτων,

στ) νὰ βεβαιώνῃ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐπὶ ἐγγράφων παντὸς εἴδους,

ζ) νὰ δέχηται πρὸς φύλαξιν πράγματα καὶ ἔγγραφα τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπηκόων αὐτῶν καθ' ὃ μέτρον τοῦτο δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς,

η) νὰ χορηγῇ πιστοποιητικὰ προελεύσεως διὰ τὰ ἐμπορεύματα.

2. Τὰ ἐκδιδόμενα ἢ θεωρούμενα ἢ μεταφραζόμενα ὑπὸ τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ ἔγγραφα συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου λογίζονται ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ὡς ἔγγραφα ἔχοντα τὴν αὐτὴν νομικὴν καὶ ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν ὡς ἐὰν εἶχον ἐκδοθῆ, θεωρηθῆ ἢ μεταφρασθῆ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καὶ ὀργάνων τοῦ κράτους διαμονῆς.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους διαμονῆς τὸ ἀπαιτεῖ τὰ ἔγγραφα ὀφείλουν νὰ ἐπικυρωθοῦν.

Ἄρθρον 31

1. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸ ταχύτερον δυνατὸν τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τοῦ θανάτου ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἀνακοινώσουν τὰς πληροφορίας περὶ τῶν κληρονομιαίων ἀγαθῶν, τῶν κληρονόμων καὶ τῶν κληροδόχων, ὡς καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως διαθήκης.

2. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸ ταχύτερον δυνατὸν τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τῆς ὑπάρξεως κληρονομίας ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς κατόπιν τοῦ θανάτου ὑπηκόου παντὸς ἄλλου κράτους, ὁσάκις ὁ κληρονόμος ἢ ὁ κληροδόχος εἶναι ὑπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς λάβουν γνῶσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως κληρονομίας ὑπὲρ ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τρίτου κράτους.

3. Ἐὰν ὁ προξενικὸς λειτουργὸς λάβῃ πρῶτος γνῶσιν τοῦ θανάτου ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τῆς ὑπάρξεως κληρονομίας κατόπιν τοῦ θανάτου τοῦ τελευταίου τούτου, πληροφορεῖ περὶ τούτου μὲ τὴν σειράν του τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς.

4. α) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς νὰ λάβουν μέτρα διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ διαχείρισιν τῶν κληρονομιαίων ἀγαθῶν καταλειφθέντων ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου ὑπὸ ὑπηκόου ἢ εἰς ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ τὸν εἰδοποιοῦν διὰ τὰ μέτρα εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἔχουν ἤδη λάβει.

β) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομήν του ἀμέσως ἢ μέσῳ ἀντιπροσώπου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἐδάφιον α) τῆς παρούσης παραγράφου μέτρων.

Ἄρθρον 32

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται, χωρὶς εἰδικὴν πληρεξουσιότητα, νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἐνώπιον τῶν ὀργάνων τοῦ κράτους διαμονῆς τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας των ἢ ἐὰν δὲν εἶναι ἄλλως ἱκανοὶ ὅπως προασπίσουν τὰ συμφέροντά των. Μία τοιαύτη ἀντιπροσώπευσις θὰ παύῃ ἰσχύουσα ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ ὑπήκοοι οὗτοι θὰ ὑποδεικνύουν τοὺς ἐντολοδόχους των ἢ θὰ ἔρχωνται ἵνα προασπίσουν οἱ ἴδιοι τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντά των.

Ἄρθρον 33

Ὁσάκις ὑπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς μὴ ἔχων μόνιμον κατοικίαν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἀποβιώσῃ ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου κατὰ τὴν διάρκειαν παραμονῆς του, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ διαθέτῃ, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς, τὰ χρήματα, τὰ ἔγγραφα, τὰ πράγματα καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀποθανόντος.

Ἄρθρον 34

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται ἐν ὀνόματι ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὁσάκις ὁ ἐν λόγῳ ὑπήκοος δὲν εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν δικαστηρίων τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν φυσικῶν προσώπων τὰ χρήματα ἢ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν ὑπήκοον τοῦτον κατόπιν θανάτου ἑνὸς οἱουδήποτε προσώπου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μεριδίου του εἰς κληνονομίαν, τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν περὶ ἀτυχημάτων καὶ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον τοῦ ὀφείλεται ὡς ἀσφάλεια ζωῆς. Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἀντικειμένων, χρημάτων καὶ τιμαλφῶν αὐτῶν ὑπόκειται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 35

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ προτείνῃ εἰς τὰ δικαστήρια ἢ εἰς ἄλλας ἁρμοδίας ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς τὰς καταλλήλους ὑποψηφιότητας δι' ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας διὰ τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τὰ πράγματα τῶν τοιούτων ὑπηκόων ὁσάκις ταῦτα κατελείφθησαν ἄνευ ἐποπτείας.

2. Ἐὰν ἓν δικαστήριον ἢ αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ θεωροῦν ὅτι ἡ προταθεῖσα ὑποψηφιότης δὲν εἶναι ἀποδεκτὴ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ προτείνῃ νέαν ὑποψηφιότητα.

Ἄρθρον 36

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν ἀμελλητὶ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ ἁπάντων τῶν

ἀτυχημάτων τῆς κυκλοφορίας ἐπισυμβάντων εἰς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ ὧν ἔλαβον γνῶσιν αἱ ἐν λόγῳ ἀρχαί.

Ἄρθρον 37

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ συναντᾷ καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ πάντα ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς, νὰ τοῦ παρέχῃ πᾶσαν βοήθειαν καὶ συμβουλὴν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς λήψεως μέτρων διὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς αὐτὸν νομικὴν συνδρομήν.

Τὸ κράτος διαμονῆς κατ' οὐδένα τρόπον περιορίζει τὰς σχέσεις τοῦ ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μετὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν πρόσβασίν του εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχήν.

2. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν πάραυτα τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τοῦ κράτους ἀποστολῆς περὶ τῆς συλλήψεως, τῆς κρατήσεως ἢ τῆς ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν στερήσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

3. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ ἐπισκέπτεται καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ πάραυτα μὲ τὸν ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ὁ ὁποῖος συνελήφθη, ἐκρατήθη, ἐστερήθη τῆς ἐλευθερίας του ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν ἢ ἐφυλακίσθη εἰς ἐκτέλεσιν ποινῆς. Τὰ εἰς τὴν παροῦσαν παράγραφον σκοπούμενα δικαιώματα δέον ν' ἀσκοῦνται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντως ὅτι οἱ ἐν λόγῳ νόμοι καὶ κανονισμοὶ δὲν ἀκυροῦν τὰ δικαιώματα ταῦτα.

Ἄρθρον 38

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ παρέχῃ πᾶσαν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐντὸς τῶν λιμένων ἢ ἐντὸς τῶν χωρικῶν ἢ ἐσωτερικῶν ὑδάτων τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν τούτου καὶ ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος δύνανται νὰ ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν προξενικὸν λειτουργόν.

3. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ζητᾷ τὴν βοήθειαν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὡς καὶ τὸν πλοίαρχον καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 39

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται :

α) ἄνευ προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς, νὰ διεξάγῃ ἀνακρίσεις ἐπὶ παντὸς συμβάντος λαβόντος χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαπλεύσεως ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀγκυροβολήσεως τοῦ πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς εἰς τοὺς λιμένας, νὰ ἐρωτᾷ τὸν πλοίαρχον καὶ πᾶν μέλος τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου, νὰ ἐπαληθεύῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, νὰ δέχεται τὰς δηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὸν πλοῦν καὶ τὸν τόπον προορισμοῦ τοῦ πλοίου, ὡς καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν εἴσοδον, τὴν ἔξοδον καὶ τὴν παραμονὴν τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα,

β) ἄνευ προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς, νὰ διευθετῇ τὰς πάσης φύσεως ἀμφισβητήσεις μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου καὶ παντὸς μέλους τοῦ πληρώματος, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀμφισβητήσεων αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὴν σύμβασιν ναυτολογήσεως καὶ τοὺς ὅρους ἐργασίας, καθ' ὃ μέτρον τοῦτο προβλέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

γ) νὰ λαμβάνῃ μέτρα διὰ τὴν νοσηλείαν εἰς νοσοκομεῖον καὶ διὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τοῦ πλοιάρχου καὶ παντὸς μέλους τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου,

δ) νὰ δέχηται, συντάσσῃ ἢ ἐπικυρώνῃ πᾶσαν δήλωσιν ἢ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους ἀποστολῆς διὰ τὰ πλοῖα.

Ἄρθρον 40

1. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δικαστήρια ἢ ἄλλαι ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς ἔχουν τὴν πρόθεσιν νὰ προβοῦν εἰς πράξεις ἐξαναγκασμοῦ ἢ νὰ ἀρχίσουν ἐπίσημον ἀνάκρισιν ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸν προξενικὸν λειτουργόν. Ἡ γνωστοποίησις αὕτη γίνεται πρὶν ἢ προβοῦν εἰς τὰς πράξεις αὐτὰς ἵνα ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πράξεων αὐτῶν. Ἐὰν ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δὲν παρέστη, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς τοῦ παρέχουν, τῇ αἰτήσει του, πάσας τὰς πληροφορίας περὶ τοῦ ὅ,τι συνέβη.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι ἐξ ἴσου ἐφαρμοστέαι εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πλοίαρχος ἢ πᾶν μέλος τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου ὀφείλουν νὰ ἀνακριθοῦν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν εἶναι πάντως ἐφαρμοστέαι ἐπὶ τῶν συνήθων τελωνειακῶν, ὑγειονομικῶν ἐλέγχων καὶ ἐλέγχων διαβατηρίων οὔτε ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν πραγματοποιουμένων τῇ αἰτήσει ἢ συμφωνίᾳ τοῦ πλοιάρχου τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 41

1. Ἐὰν πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ναυαγήσῃ, προσαράξῃ ἢ ἐξοκείλῃ ἐπὶ τῆς ὄχθης ἢ ὑποστῇ πᾶσαν ἄλλην ἀβαρίαν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ ἐὰν πᾶν ἀντικείμενον ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ φορτίου ὑποστάντος βλάβην πλοίου καὶ ἀνῆκον εἰς ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἀνευρεθῇ ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ ἐγγὺς αὐτῆς ἢ μεταφερθῇ ἐντὸς λιμένος τοῦ κράτους τούτου, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν περὶ αὐτοῦ τὸ συντομώτερον δυνατὸν τὸν προξενικὸν λειτουργόν. Αὗται πληροφοροῦν ὡσαύτως τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἤδη ἐλήφθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν διασώσεως τῶν ἀνδρῶν, τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου καὶ τῶν λοιπῶν πραγμάτων ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ πλοῖον ἢ ἀποτελούντων τμῆμα τοῦ φορτίου του, τὰ ὁποῖα ἀπεσπάσθησαν τοῦ πλοίου.

2. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παρέχῃ πᾶσαν βοήθειαν εἰς τὸ ὑποστὰν βλάβην πλοῖον, εἰς τὰ μέλη τοῦ πληρώματος καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύναται νὰ ζητᾷ τὴν συνδρομὴν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ λαμβάνῃ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα μέτρα ὡς καὶ τὰ μέτρα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου ἢ δύναται νὰ παρεμβαίνῃ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καὶ νὰ τοὺς ζητᾷ νὰ λάβουν ἢ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζουν τοιαῦτα μέτρα.

3. Ὁσάκις τὸ ναυαγῆσαν πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ πᾶν ἀντικείμενον ἀνῆκον εἰς αὐτὸ ἀνευρέθῃ ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ ἐγγὺς αὐτῆς ἢ μετεφέρθῃ ἐντὸς λιμένος τοῦ κράτους τούτου καὶ οὔτε ὁ πλοίαρχος, οὔτε ὁ πλοιοκτήτης, οὔτε ὁ πράκτωρ αὐτοῦ, οὔτε οἱ ἀντίστοιχοι ἀσφαλισταὶ δύνανται νὰ λάβουν μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν ἢ τὸν προορισμὸν ἑνὸς τοιούτου πλοίου ἢ ἑνὸς τοιούτου ἀντικειμένου, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς εἶναι ἐξουσιοδοτημένος νὰ λαμβάνῃ, ἐν ὀνόματι τοῦ πλοιοκτήτου, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ὁ πλοιοκτήτης θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται διὰ καταλλήλου τρόπου ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀποτελοῦντος τμῆμα τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ ἀνήκοντος εἰς ὑπήκοον τοῦ κράτους τούτου.

4. Ὁσάκις οἱονδήποτε ἀντικείμενον ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ φορτίου τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τρίτου κράτους ἀνῆκον εἰς ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἀνευρέθη ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ ἐγγὺς αὐτῆς ἢ μετεφέρθη ἐντὸς λιμένος τοῦ κράτους τούτου, καὶ οὔτε ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου, οὔτε ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀντικειμένου, οὔτε ὁ πράκτωρ αὐτοῦ, οὔτε οἱ ἀντίστοιχοι ἀσφαλισταὶ δύνανται νὰ λάβουν μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν ἢ τὸν προορισμὸν τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἐξουσιοδοτεῖται νὰ λάβη, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ὁ ἰδιοκτήτης θὰ ἠδύνατο νὰ λάβη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἄρθρον 42

Τὰ ἄρθρα 38 καὶ 41 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀεροσκαφῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Τελικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 43

1. Τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς τὰ ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν ἄσκησιν προξενικῶν καθηκόντων ἐντὸς τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἀπολαύουν τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι προβλέπονται εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν διὰ τοὺς προξενικοὺς λειτουργούς.

2. Ἡ ἄσκησις προξενικῶν καθηκόντων ὑπὸ τῶν προβλεπομένων εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων δὲν θίγει τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀσυλίας αἱ ὁποῖαι τοὺς παρέχονται δυνάμει τοῦ διπλωματικοῦ των καθεστῶτος.

Ἄρθρον 44

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ κυρωθῇ καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως ἡ ὁποία θὰ λάβη χώραν εἰς Ἀθήνας.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνη ἐν ἰσχύι μέχρι τῆς ἐκπνοῆς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἓν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ πληροφορήσῃ δι' ἐγγράφου γνωστοποιήσεως τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος περὶ τῆς προθέσεώς του ὅπως θέση τέρμα εἰς τὴν ἰσχὺν αὐτῆς.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ τὴν περιέβαλον διὰ τῶν σφραγίδων των.

Ἐγένετο εἰς Μόσχαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1978 εἰς δύο ἀντίτυπα, ἕκαστον εἰς τὴν ρωσικὴν καὶ ἑλληνικήν, τῶν δύο κειμένων ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἰσχύν.

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν	Διὰ τὴν Ἕνωσιν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν
(Ὑπογραφή)	(Ὑπογραφή)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΞΕΝΙΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Προξενικῆς Συμβάσεως μὲ ἡμερομηνίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, ἐφεξῆς καλουμένης «ἡ Σύμβασις», οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν συνεφώνησαν περὶ τῶν κατωτέρω:

1. Ἡ εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν γνωστοποίησις ἡ προβλεπομένη εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 37 τῆς Συμβάσεως λαμβάνει χώραν ἐντὸς προθεσμίας 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς συνελήφθη, ἐκρατήθη ἢ ἐστερήθη τῆς ἐλευθερίας του ὑφ' οἱανδήποτε μορφήν.

2. Τὰ δικαιώματα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τῆς μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνίας δυνάμει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 37 τῆς Συμβάσεως, ὁσάκις οὗτος εὑρίσκεται ὑπὸ σύλληψιν, κράτησιν ἢ οἱασδήποτε μορφῆς στέρησιν τῆς ἐλευθερίας του, παραχωροῦνται εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεως ἢ τῆς κρατήσεως.

3. Τὰ δικαιώματα ἐπισκέψεως καὶ ἐπικοινωνίας μὲ τὸν ὑπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς, τὰ προβλεπόμενα εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 37 τῆς Συμβάσεως, καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἔχει συλληφθῆ, κρατηθῆ, στερηθῆ τῆς ἐλευθερίας του ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν ἢ φυλακισθῆ εἰς ἐκτέλεσιν ποινῆς, παραχωροῦνται εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περιοδικῶς.

Τὸ Παρὸν πρωτόκολλον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς Συμβάσεως.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον καὶ ἐναπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς Μόσχαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1978 εἰς δύο ἀντίτυπα, ἕκαστον εἰς τὴν ρωσικὴν καὶ ἑλληνικήν, τῶν δύο κειμένων ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἰσχύν.

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν	Διὰ τὴν Ἕνωσιν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν
(Ὑπογραφή)	(Ὑπογραφή)

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ	**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ